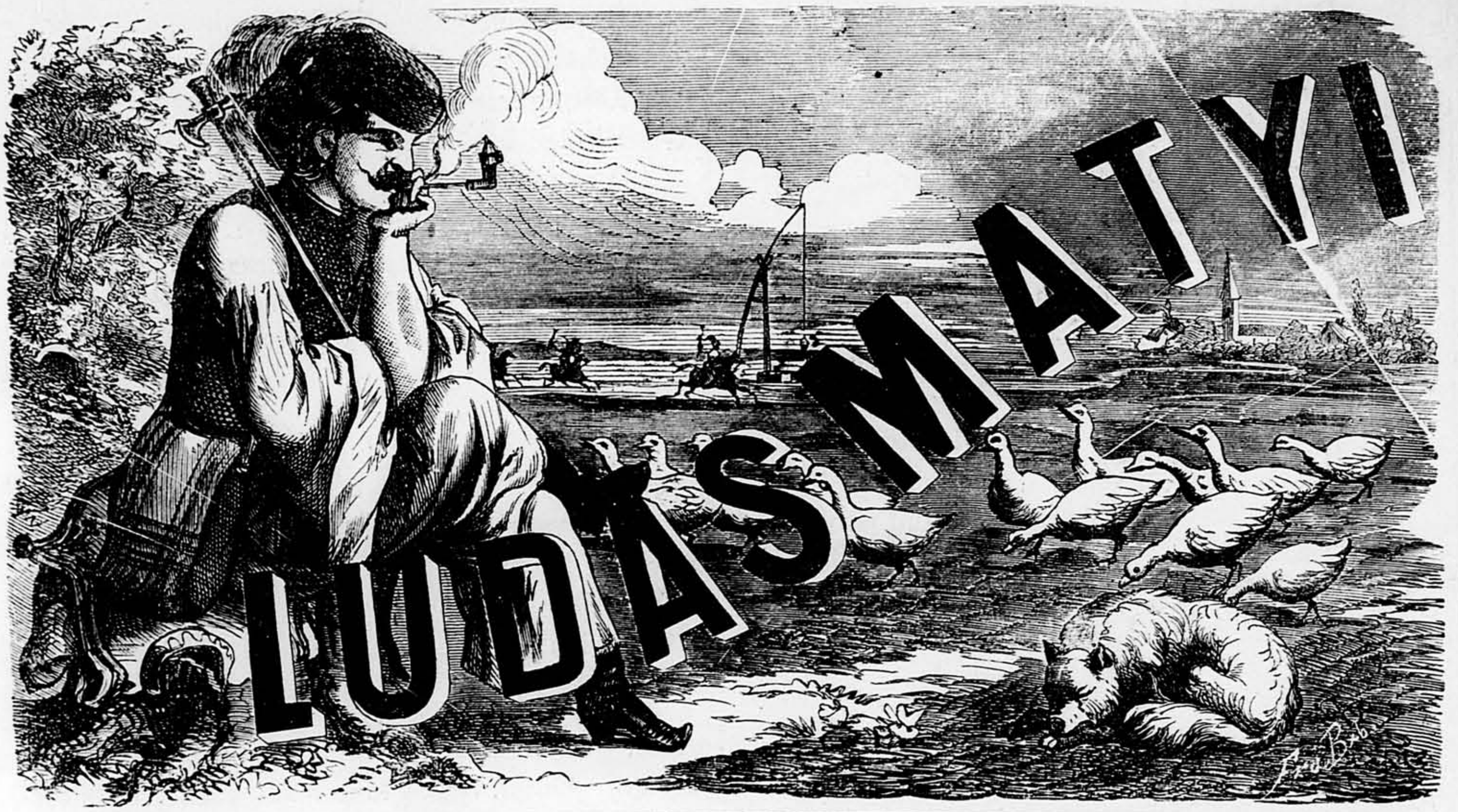

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, november 13. 1870.

46 szám.

GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Czigány praepositio

(ajánlva Kerge Palinak.)

Ha elcserélhetem a szürkét!...
Ha tudok passzust szerezni!..
Ha nyerek rajt', majd kettőt veszek!...
Ha el nem kell vesztegetni!...
Ha el nem csip vele a pandur!...
Ha be nem csuk a vármegye!...
Ha a vásár kedvező leszen!...
Ha lesz, a ki jól megvegye!...

De hogy **ha** el nem cserélhetem!...
Ha passzust nem t'ok szerezni!,..
Ha egy kankrajczárt sem nyerek rajt'!..
Ha ugy kell elvesztegetni!...
Ha nyakon csíp vele a pandur!..
Ha becsukat a vármegye!...
Binga kóresz! **ha** senki se lesz
A vásárba, ki megvegye!...

Ilyenforma kálkulus az is,
Mit a multkor bemutattál,
Mikor a várva-várt budgetről
Oly hosszasan peroráltál!
Ha és **ha**, osztán megint csak **ha**
Az egész beszéd veleje,
Ettől hemzseg — bárki vizsgálja —
Hátulja ugy, mint eleje!

Ha jó lesz a hetvenedik év!...
Ha jól megtelik a kassza!...
Ha bevételink nevekednek!..
Ha nem lesz, mi megapaszsza!...
Ha vasutak jövedelmeznek!...
Ha megszünik a deficit!...
Ha nem lesz több a közös költség!...
Ha gyarapodunk egy piczit!...

De **hátha**!... nem folytatom tovább,
Bizony attól félek én, hogy
Ha igy folytatom a kálkulust,
A bevétel hamar elfogy!
Bármint csűröd, bármint csavarod.
A resultatum csak nem jó,
Akárki átláthatja, hogy a
Deficit tizenöt milljó!!!

De — mondod — lehet spórolni is!
Tehát: saját belügyeink
Költségvetésit nyirbáljuk meg,
Minden körülmény erre int!
Ó ez pompás! épen beillik
Pénzügyminiszteri oknak,
Csak nyirbáld meg, kell ennél több is
Annak a bécsi Molochnak!

Hanem tudd meg: nem jól van a sor,
Kissé hamis a kálkulus,
Akármiképen dicsérjen is
A sok jobboldali pullus!
Jól tudhatod, – hisz vettél lovat: —
A czigány hamis nátzió,
A sok **ha** is bizony nem egyéb,
Csak czigány praepositió! —

Nagy Bögös.

A kisasszony tervez. a szakácsné végez.

Leokádia kisasszonynak nagyobb szája volt egy kissé a kelletinél, e mellett már élte viruló tavaszát is tulélte, hanem azért bizony mégis szeretett volna a kedves férjhez menni, de hijába főzte, kotyvasztotta a különbnél különfélébb terveket, csak nem tudott szert tenni olyan szerencsétlen halandóra, a ki belé bolondult volna.

Hopp, meg van — mondá magában Leokádia kisasszony — Piripócson ma este batyu-bál lesz, tudom, hogy ott lesz Agarászdi Uszubu is, — ez a vén legényke pislogat már rám vagy husz év óta, ha más nem akad, isten neki fakereszt, ő is jó lesz férjemnek.... Ugy van. meghóditom, van egy kis bécsi pirositóm, ez viritóvá teszi arczom — hanem a szám — a szám — ezt hogy szedem ránczba — okoskodék Leokádia, — megpróbálom ránczba szedni s ugy tartom egész estig — a bálig.

Délfelé bemegy Sára szakácsné Leokádia kisasszonyhoz, s kérdi, hogy mit főzzön ma ebédre? Leokádia kisasszony lassudan bigyeszti ajkacskájára: „babot Sára, babot.“ Sára azonban egy kissé siket lévén, nem hallja a fülemile dallamot, s hangosabban kezdi ismételni a kérdést.

Leokádia kisasszony kétszer csak megtartá az először felvett accordot, hanem a harmadszori kérdésre bizony már dühbe jövén, kitört belőle az orkán, s egy csattanós pofleves kiséretében kiáltja Sárának: babot, egyen meg a siket fene, elrontottad a számat, most már nem mehetek a bálba.

Leokádia kisasszony csakugyan nem ment a bálba, hanem aztán férjhez sem ment ám még eddig az ideig.

Furcsa echo.

Túl adott Sz– falu közönsége jegyzőjén, mivel a falut túlcsigázott követeléseivel s huzavonásával derekasan nyomorgatta. Midőn már bizonyos volt abban a jegyző, hogy csakugyan távoznia kell a faluból — átment a helybeli paphoz, (ki gyakran figyelmeztette a jegyzőt, hogy ne huzza-nyuzza a népet:) e szavakat mondá a papnak: „no tisztelendő ur, már én innét elmegyek.“

A pap is tudván már, hogy notàrius uramnak mennie kell, — vagy akarja, vagy nem, — hogy a búcsu poharat megigyák, — s egy kis tréfát is tegyen vele, – kihivta a pinczébe.

A mint a pinczében borozgatnak, azt kérdi a pap — „ismeri-e jegyző ur, itt a szőlő oldalábani echót?“ A jegyző válaszolá, hogy ő semmi echót sem ismer. Ekkor a pap a jegyzőt egy bizonyos helyre vezeti, (hol már a harangozót előre elbujtatta) s azt mondja: kiáltson csak jegyző ur valami mondatot, majd meghallja az echót. A jegyzőnek

a fejében mindig az a gondolat forogván, hogy Sz— faluból el kell mennie, — elkiáltja magát: „már én innét elmegyek.“ Az echó csakhamar vissza is felelt eképen: „Adjon isten jó utat, jó egészséget notárius uramnak.

Ejnye, bomoljon meg, miféle echó ez, tiszteletes uram?

E bizony notárius uram a közösügyes, alkotmányos, népnyomorgató hivatalnokok echója — mondá czélzólag a pap

Ludas Matyi okmánytára.

S . . községi elöjáróságnak példás, épületes és utánzásra méltó itélete szóról szóra igy szól:

K . . János panaszt tett le 1868 évi julius hó 7-én, hogy D . . Imre s . . . i lakos nékie több hasábfát ellopott, melynek folytán a felek ugyanazon évi julius hó 26-dikán az elöjáróság elé hivattak.

Itéltetett.

D . . i Imre alperes tartozik büntetés fejében, a cassába 3 forintot, a társaság közé 3 ft, előljáróságnak 3 ft, jegyzőnek irásért 1 ft, öszvesen 19 forintot fizetni.

Alperes D . . i Imre 7 forintot fizetni késznek nyilatkozik, de többet nem akart fizetni, egyszersmind kijelentette hogy ö ezen itélet et fellebbezi, — azt mindeddig nem tevé, a fent nevezett öszveget nem fizette le.

Kelt S . . . án 1870 évi julius hó 28-án.

I . . y Gyula jegyzö.

Ezen uri ember most adószedőségi hivatalnokká lőn. No ugyan furcsán fogja az adót öszveállitani, ha minden 10 ftnál 9 forintal többet számit.

Egyébiránt: errare esit humanum.

Melyik már a nagyobb financier?

Lónyai?

Lónyainál a deficzit
Hat millióra rugott.
Még is mint plusz t mutatá be
S hitték a mamelukok.

Kerkápoli?

Kerkápoli bevallotta
Hogy nála a deficit
Tizenöt millióra rug,
S uramfia! nem hiszik . .
Sött nagy aprehensióval
E tizenöt millióra —
Azt mondja a mameluk had
Hogy az uj pénzügyminiszter.
Ugy üt mint a . . bolond óra.

Kakuk.

Siralmas rigmusok
az
Magyar Dietáról.

A Sándor utczában egy ház találtatik,
Melyben minden napon nagy gyülés tartatik,
Mely sok ékes dolog ottan fundáltatik,
Rigmusos versemben rendre elmondatik.

Muszka vezetőknek penzió adatik,
Jó faju ménekre pénz megszavaztatík,
Nevelésről törvény- jó csomó- hozatik,
De az senki által végre nem hajtattatik.

Haza bölcse által inditványoztatik,
S osztrák szinü zászló várra felhuzatik,
Negyvennyolczas tövvény — az elhallgattatik
De a hatvanhetes helyben hagyattatik.

Heves-Bihar megye kiátkoztattatik,
Királyi biztos ur utnak indittatik,
Eötvös József által kereszt hányattatik,
S Beszterczе bányára egy nagy Czuppantatik.

Szálas magyar gyerek bakkancsba huzatik,
Rekcumkerdáj — módra kommendiroztatik,
Idegen országba kiszállittattatik,
Toprongyos cserej ár nálunk hizlaltatik. —

A régi vármegye mind el törültetik,
Okuláréс Vorstand kineveztettetik,
Kvótás törvény ujból megerösittetik,
Harminczkét millió bele fizettetik,

A népnek nyakára nagy adó rovatik,
Pálinka és dohány megfináncoltatik;
S az adó rendesen ha meg nem adatik
Kerkápoly által megexequaltatik. —

Magyar hadseregről inditvány tétetik,
De ez még csak napi rendre sem tüzetik,
Mungó vörös nadrág elkészitettetik
Magyar büszkeségnek igy elég tétetik. —

Kinek ez nem tetszik, az nyakon fogatik,
S a maga költségén Váczra szállitatik
Holott neki ingyen szállás adattatik,
S a miniszter urnak vivát kiáltatik.—

Kis Bőgős

Midőn Bódi miniszter 64. törvényjavaslatot tett a ház asztalára.

G. miniszter: Te Bódi! mit akarsz ezzel a fene sok törvényjavaslattal?

Bódi miniszter: Hát egy kis dolgot adok a képviselőknek, hogy ne pazarolják a drága időt hijába.

G. miniszter: Hát osztán mind te fábrikálod ezt a tenger törvényt?

Bódi miniszter: Oh dehogy ..... ezek mind ugy maradtak ránk örökségkép a boldog Bach-korszakból.

Királyvadászat.

Prim addig vadászott a király után, hogy végre is fogott egy ötödfél éves herczeget, a ki a spanyol királyságot kész elvállalni, hanem majd csak akkor, midőn a korona a fejére fog pászolni.

A „Reform“ vigasza.

Édes dajkám Ráth Mór!
Ajkad panaszt mért szól?
Hát nem elég az áldozat
Mit Zichy, Trefort, Pulszki ad?
Ne szomorkodj, légy vig,

Nem lesz e mindig igy
Ha megszünik ujévre majd
Pálfi Berczi lapja,
Az ö subventióját is,
Majd a „Reform“ kapja.

Krákosi.

Vàsári komédia.

Rémséges és borzasztóságos történetek viaszos ponyvára pingálva. Pesten, a két nyúl-utcza sarkán mutogatta és elöadta verkli kisérettel Zwiebellein Krisztián. Hallgatta és gyorsirta Piri Palkó, szabadalmazott kotnyeles.

Elöszó.

Ite! ite atytyafiak!
Mingyár fogunk geszteni.
Nincsen meg fan fáratozás.
Csak ein gros gel fizedni.
Itt meklátig mintenféle,
Ritgazsákos emperek,
Mintenféle potentátok
S a madjar miniszdˀerek.

Eszer nyolczszáz hadfan hadban
Sinálik ribillio.
Talján, purkus osztrág ellen,
Felgelt majt egy millio.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Purkus sinált nad feresék,
Königrätz és Szadova.
Sog eszernyi madjar fitéz
Meglüfetett s lett oda.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itten látik a generál,
A nadhirü Penetek!
Mosdan montja a gatonák
Sinàljanak a pedek (bedeckt).
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itten meg fan czitron orszák.
Itt is mek fan háboru.
Ütig-ferik Taljánogat,
Felül mégis az fordú.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itten látik ezist, arany,
Nad hortógba peragva.
Ezdet kabja Purkus girál
Háporuért rebakhba.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Eztet ittend a Velencze,
A fizen ebült táros.
Az osztrágé folt, de Talján
Pirja mosd az pizomos.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itt mekfan az országgyilézs,
Mozsdan Teák peszélik,
Terég emper, pantalloupa
Szogott járni minttétig.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Thekinthedezs kived urag.
A peszétét igy gezti —
Azd kontoltam, hogy nad tolkot
Kellne negünk fékezni.
Tudidi tndidi tudidi dum.

Mekfogyott a madjar emper
A nad ribillióful,
Keveseppen vagyung dudják
Majt edd fél millióful
Tudidi tudidi tudidi dum.

Kontoltam, hogy töppen legyüng,
Legyüng osztrág madjarok,
Isten ládja a lelgemet,
Én mosd is már az vagyog.
Tudidi tudidi tudidi dum.

A fitéssék emlégére,
Mely dörtént bei Szadova,
Emeljünk egy nad monument,
Legyen a nefe quota.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Mudazsuk mek, hogy mi, a kig
Mozsd is vesztettüng sogat,
Sietünk felsekiteni
A pugott osztrágokat.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Fizessük az atóssákot,
Mit ög sináltag, nem mi,
Ha mi koltusog leszüng izs,
Ugy kontolom, az semmi.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Teág úrnag peszétére
Emper esze megállik,
Nincsen mekfan fáragozás
Kezesügy meksinálik.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Kevedgezik erre mingyár
Miniszterjom sinálás,
Azdán mek nad hamarsákkal
A girál goronázás.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itten megfan gráf Ontrássi,
Hires fatász Zemplinpe.
Honfét oberkomendántnag
Mekdeszig egyszeripe.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Genter hajú gráf Ontrássi
Khevet uragnak mondja:
Türvényeget madjarázni
A gormánynak van gont a.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itten látik Paul Rájner,
Der belügyi miniszter,
A ki königlich comissär
Folt sogáik Hefespen.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Eztet itten Horfád Pódi,
Az ikaszsák miniszter.
Elcsugatta Beszerméni,
Azóda fan rosz emper.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itten látik edj profeszor,
So heiszt nehmlich... Gerghe Pál,
Sogra fitte isten tolkát —
Ő mosd fináncz generál!
Tudidi tudidí tudidi dum.

Itten látik a Gorofe,
Országos piacz piró,
Madjar japju kereskedő,
Azér magát jól piró.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itten látik baron Ödfös,
Mek fan okos edj emper.
Ganonogsák annak adja,
Ki madjar ellen nyelfel.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itt fan fékre gráf Festetics!
Ő edj gavallér emper,
Herr von Stinkelesznek adja
Diplom... arany gereszttel.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Póltok orszák, Madjar orszák!
És az emperek nagyon,
Mert elhadtág madjar ruha...
S felhúztag frakk, pantallon.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itten látik a fináncz ok,
Madjar tohány gutatjág
Ki ellenáll annag mingyárt
Panganét mutokatjág,
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itten mek fan s firákzig az
Steuer executio,
Mekszállik annak a házát,
Ki nem fizet portzió.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Isten látik rongyos góltus,
Nedfennyolczpan honfét fólt -
Szekény emper nem gaphatja
A gormánydól edj kis Bród.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Itten látik ez a nad ur,
Ki a négy lofat hajtja,
Ezt a muszkánert a madjar
Gormány fizeti s tartja.
Tudidi tudidi tudidi dum.

Két jászberényi ember, kik ezen nagyszerü magyarázatot kinyitott füllel hallgatják egy darabig, végre is megsokalják a dicsőséget, s megszólal az egyik:

— Palya bácsi! Minket csufol ez a nìmet... Ne üssük?

— Üsse meg az istennyila, hogy süjjedt volna el még a falamiája is minden históriástól a pokóba, hiszen csak komódiázik ez. Gyöjjön kee, menjünk tovább.

Videbis Europa quanta irreparabilia mala patravit Gallia cum Borusso host**E**
Omnis, humane et sapienter sentiens debet abominari fluentes hominum cruore**S**
Xylophagus* mordeat conscientiam hujus qui est causa belli et capu**T**
Parisii aliaeque memoratu dignae civitates ad incitas rediguntur tormentorum act**V**
Omnes, horrenda pessima patiuntur in hoc inanissimo bell**O**
Patitur ne Napoleon? profuga velox et trux, atque Eugenia ejus conju**X**
Utilitatem nullam praestat bellum praesens sed summam infelicitatem non vere aliu**D**
Labyrinthum, Scíllam, Sirtim, Caribdimque, parat sibi uterque bellans tantorum mort**E**
Innumerabilia damna miseriasque patiuntur viduae atque patribus orbati pupilli**I**

*) faragó fereg.

Telegramm:

annak a mérték-jegyü urnak a „Pesti napló"-ban.

Monsieur! Soha se árulózzon ön engem azért, hogy Metzet kénytelen voltam feladni, kérdezze meg csak föprincipálisát, báró Gyomrosdi Zsiga urat, az is bizonyítani fogja eme mondást, — mit az ó testámentomba a Bél papjai kiáltának: — Nagy isten vagy te ó bél!

Bazaine.

Vidéki levelezések.

I.

Borpatakról nov. 8 1870.

Édes öcsém Mátyás!

A szüret nálunk pompásan ütött ki. Borunk két annyi lett mint tavaly, igaz szölötökén csak felényi termett, a másik fele az ég könyüiböl eredt, hanem aztán olyan fáin karczos is ám öcsém! hogy nálunk most uj borral fözik a savanyu babot.

bátyád

Bornemiszsza Pesta,

bortermelő.

II.

Kaba, nov. 9. 1870.

Tisztelt Ludas Matyi ur!

Városunkban páni félelem uralg, a társadalmi rend veszélyeztetve van, a szomszéd nem mer a szomszéd ablaka alatt elmenni, barát kerüli a barátnöjét, koma aszony a komáját, harangozó a kántort, kántor a rektort, rektor a papot; és mindezen félelem, és egyenetlenség tetszik tudni miért van?

Hát csupán csak azért, mert mindenki attól fél hoyy betalálják hivni egy pohár borra.

Egresi Laczi,

r. leveledző.

III.

Tisza-Körü, nov. 10. 1870.

T. szerkesztö ur!

Becses lapját már 3. hete hogy nem kaptam, körül vagyunk véve a tenger viztöl, mint Páris a poroszoktól, kérem annálfogva, Ludas Matyit léghajón tessék ezután hozzám küldeni, hogy legalább a nagyvilágról mi is tudhassunk valamit.

tisztelője

Száraz Tamás,

kántor.

IV.

Tengerifalva, nov. 10. 1870.

T. cz. szerkesztö ur!

Isten ö szent felsége csak adott volna az idén egy kis jó termést, de mi haszna, ha nem vehetjük hasznát. 40 nap és 40 éj óta szakad már az esö a nyakunkba. Nem nyomtathatunk egy szemet se, kukoriczánk pedig a lábán áll töretlenül, tán ott is rohad, mert hát nem kapunk napszámost. Feleért ugyan letörnék, feleért meg behordanák, ha lehetne, mert csak a torony teteje látszik még ki a sárból. Pénzre tehát semmi áron nem tehetünk szert, azért is kérjük szépen szerkesztö urat, ne tessék haragudni hogy most nem válthatjuk ki az ujságot, ha az isten megsegit uj esztendökor majd járatjuk ismét.

tisztelői

Esös Bálint,

Szeles András,

demokrata polgárok.

Kartács.

„Ha nem jönnek be falunkba a szerezsánok, akkor utolsó emberig védeni fogjuk magunkat, de ha jönnek, ugy kénytelenek leszünk kapitulálni" — igy határozta ezt el 1848-ban egy sváb falu kupak tanácsa.

Szegényeket kicsufolták eme circum spectus észjárásért, pedig ime most a világ volt első nemzete... a franczia is ilyenformán vitézkedik.

Zsiga-pósta.

Konstantinápolyba: Sudujnám, dudujnám! kis pelpai „kemény asztal" az igéret beváltását várja ám.

Velenczébe: „Rosetti et comp." könyvkereskedő uraknak. Ludas Matyi két példányban egész évre 12 forint, porto 2 frt. 8 kr. - tehát 14 frt. 8 krt. kérünk a megrendelt példányokért.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1870. Nyomatott Bartalits Imre könyvnyomdájában öt pacsirta-utcza 5.sz.